

In memoriam Padmini Casinader Christiansen

1926 - 2002

Padmini Casinader Christiansen var et højt estimeret og højt skattet medlem af Dansk Kvindesamfund. Med sin kosmopolitiske baggrund og tankegang og sin særlige personlige integritet blev hun en stor inspiration for arbejdet i DK.

Padmini kom til Danmark i 1954. Det er symbolsk for hendes liv, at hun ved den lejlighed var udsendt af International Alliance of Women's kontor i London. Her residerede hendes mor, Laurel Casinader, en kendt og betydningsfuld person i IAW. Hensigten med Padminis besøg i København var, at hun skulle hjælpe med forberedelserne til IAW's første kongres i Sri Lanka. Den daværende præsident for IAW var nemlig danskeren Esther Graff, som selvfølgelig i det forberedende arbejde til kongressen kunne drage nytte af den unge Padminis personlige erfaringer fra en opvækst i Sri Lanka - dengang Ceylon

I Danmark mødte hun Erik. I 1950'erne var det ikke så ligetil bare at rejse fra London til København for at tage en evt. kommende svigersøn i øjesyn, men Laurel havde jo sine kontakter, og det er nu en del af familiekrøniken, hvordan Erik blev inviteret til middag hos diverse fremtrædende medlemmer af IAW i Danmark, inden budskabet gik tilbage til London, at han var OK!

Padmini blev tidligt medlem af DK og for alvor aktiv fra omkring 1980. Med sin viden og inspiration fra IAW, sit engagement og sit internationale netværk tilførte hun DK's arbejde i U-landsudvalget professionalisme. I hendes tid først som ressourceperson og senere som forkvinde arrangerede U-landsudvalget en række vellykkede og kvalificerede seminarer og kurser: Kvinder i Sri Lanka, Kvinder i Indien, Kvinder i Bangladesh. Senere fulgte arrangementer om FN's Bolignødsår, Brundtlandrapporten, FN's Læseår mv. samt hendes bidrag vedr. spørgsmålet om handel med kvinder.

Selvfølgelig deltog Padmini i FN's kvindekongresser: København 1980, i Nairobi 1985 og endelig Beijing 1995, og hun bidrog efterfølgende til at udbrede kendskabet til de politiske resultater af konferencerne. Hendes evne til at "netværke" både til FN's konferencer, når hun var udsendt til Kvindekommissionsmøder i New York, eller deltog i aktiviteter i IAW-regi, gjorde, at hun kunne skaffe kvalificerede internationale talere til Danmark, når hun havde fået en ny god idé.

Hendes internationale engagement kom ikke mindst til udtryk i hendes aktive medlemskab af IAW. Her repræsenterede hun i perioden 1987 til 1996 DK i IAW's styrelse. I det arbejde tog hun arven op efter sin mor. Der er ingen tvivl om, at hun følte et stærkt åndeligt slægtskab med sin afdøde mor, og når tvivlen meldte sig, søgte hun vejledning i Laurel Casinaders tænkning og livsform. På kongressen i Colombo, Sri Lanka i 2002, hvor hun desværre ikke selv kunne deltage på grund af sin sygdom, nedsatte IAW et stående udvalg, som skulle arbejde med CEDAW Konventionen/ menneskerettigheder, og hun blev valgt som forkvinde for udvalget.

Dette var indirekte en stor anerkendelse af hendes indsats. The Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women (CEDAW) havde hendes store bevågenhed. Det var hendes opfattelse, at det var meget vigtigt, at kvinder i hele verden fik kendskab til CEDAW-konventionen for at de kunne bruge

dette instrument til at opnå fuld ligestilling i samfundet. I 1991 var hun derfor hovedkraften bag organiseringen af en international konference om CEDAW. Den fandt sted i Århus i et samarbejde med IAW og med DK's Internationale Udvalg som arrangør. Godt 20 nationer fra hele verden var repræsenteret på konferencen. 10 år senere syntes hun, at der var grund til at undersøge, hvordan arbejdet med at implementere konventionen skred frem. Derfor tog hun atter initiativ til at arrangere en konference om CEDAW - denne gang i Odense.

Vi, der har arbejdet sammen med Padmini i forskellige perioder af hendes aktive liv i DK og IAW, vil altid mindes med glæde de mange møder om hendes spisebord, hvor der blev drukket spandevs af veltillavet te med tilhørende hjemmebagte boller, og hvor ideerne udvikledes i samtale. Vi vil huske hendes iderigdom og hendes insisterende, vedholdende arbejde. Det var ikke altid, vi kunne leve op til hendes standard, når det drejede sig om at gennemføre alt det, hun mente var nødvendigt.

Et andet element i møderne på Jordbærvænget var en tur i Eriks dejlige have. Til møderne i Padminis hjem hører nemlig Erik og deres fælles gæstfrihed.. Erik var en bemærkelsesværdig støtte i Padminis kvindearbejde. Hvor ofte har vi ikke, når vi ringede til Padmini, hørt bemærkningen: "Nu stiller jeg lige om til kvindeafdelingen".

Padmini var et usædvanligt menneske: engageret, med politisk og diplomatisk tæft, smuk på sjæl og legeme, en inspirationskilde, stædig i forfølgelsen af de mål, hun havde sat sig og meget andet. Hendes sari var et udtryk for hendes herkomst og for hendes måde at integrere sig på. Hun engagerede sig dybt i det danske samfund og forblev sig selv.

Rita Dekker Hansen
Leslie Larsen
Lene Pind

Januar 2003